

Anna Muzyczuk, Elżbieta Pohorska-Kleja

Pakoszówka, st. 32, gm. Sanok, woj.
krośnieńskie, AZP 112-77/114

Informator Archeologiczny : badania 26, 41-42

1992

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Namysłów, st. 23
gm. loco, woj. opolskie
AZP 80-35/80

Uniwersytet Wrocławski Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Artur Błaziejewski (autor sprawozdania) przy udziale mgr Leszka Żygadły. Konsultacja doc. dr hab. Stanisław Pazda. Finansowane przez Przedsiębiorstwo Dostaw Inwestycyjnych i Eksportowych „NAVIGA” sp. z o. o. Pierwszy sezon badań. Osada kultury łużyckiej z epoki brązu i okresu halsztackiego.

Stanowisko odkryte w czasie inspekcji terenu przewidzianego pod rozbudowę oczyszczalni ścieków w Namysławie. Położone na zachód i południowy zachód od oczyszczalni, na wyniesieniu (część terasy nadzalewowej), na lewym brzegu rzeki Widawy, pomiędzy jej korytem a drogą z Namysłowa do wsi Lubska (ul. Grunwaldzka). W znacznej mierze zniszczone przez ekipę budowlaną.

Na zagrożonym terenie przebadano ok. 850 m², z czego ok. 300 m² przypada na bezpośrednie otoczenie „wanny” oczyszczalni, reszta natomiast na wykopy (4) rozmieszczone na obszarze słabiej zniszczonym. Wyeksplorowano ogółem 86 obiektów osadniczych zawierających materiały ceramiczne datowane na koniec epoki brązu i okres halsztacki oraz kości zwierzęce. Znaleziono też wyroby krzemienne, kamienie ze śladami obróbki i igłę kościaną oraz kawałki żuźla i ceramikę z okresu wpływów rzymskich nie powiązane z obiektami.

Badania prawdopodobnie będą kontynuowane.

Orle, st. 2, gm. Wejherowo, woj. gdańskie patrz neolit

Pakoszkówka, st. 32
gm. Sanok, woj. krośnieńskie
AZP 112-77/114

Muzeum Okręgowe w Krośnie

Badania prowadziła mgr Anna Muzyczuk przy współudziale mgr Elżbiety Pohorskiej-Kleja. Finansowane przez Wojewódzkiego Konserwatora Zabytków w Krośnie. Pierwszy sezon badań. Osada z okresu halsztackiego i lateńskiego.

Stanowisko odkryte zostało w trakcie badań poszukiwawczych w ramach akcji AZP w 1987 r. Zlokalizowano je na wysuniętym ku południowemu wschodowi rozległym cyplu wybitnym, otoczonym niewielkimi ciekami wodnymi, tuż przy granicy ze Strachociną, na wschód od jej zwartej zabudowy.

Badania wykopaliskowe o charakterze rozpoznawczym przeprowadzono w 1992 r. w zachodniej partii stanowiska. Założono 7 wykopów sondażowych o łącznej powierzchni 75 m². Pod warstwą ziemi ornej miąższości 30-40 cm zalegał gliniasty calec, w 2 wykopach natrafiono na ślady warstwy kulturowej. W spągu ziemi ornej odsłonięto zarysy 3 jam, a w calcu kilkanaście dołków posłupowych.

Wyeksplorowane jamy były pozostałościami palenisk czworokątnych o zaokrąglonych narożnikach, o wymiarach 1-1,4 m x 1,2 m, orientowanych w kierunku północny zachód-południowy wschód. W ciemnoszarych, miejscami czarnych wypełniskach wystąpiła duża ilość polepy, węgla drzewnych, przepalonych kamieni piaszczystych, kilkanaście fragm. naczyń i drobne przepalone kości zwierzęce.

Materiał zabytkowy pozyskany w trakcie badań był niezbyt liczny, ale dość zróżnicowany. Składały się nań: fragm. paciorka z niebieskiego i białego szkła, tzw. twarzewego, fragm. przedmiotów żelaznych, m.in. część zapinki, ułamki naczyń toczonych oraz lepionych ręcznie. Wśród toczonych występowały fragm. naczyń grafitowych, wiaderkowatych, zdobione charakterystycznym ornamentem pionowych żłobków wykonanych grzebykiem,

a także fragm. silnie zgrubiałego brzegu naczynia zasobowego; drugą grupę stanowiły ułamki naczyń siwych. Ceramikę lepioną reprezentowały przede wszystkim fragm. mis z brzegiem zagiętym do wnętrza.

Według wstępnych ustaleń osadę na st. 32 w Pakoszówce należy datować dosyć szeroko — od okresu halsztackiego D do środkowego okresu lateńskiego (a być może i późnego ?).

Materiały i dokumentacja złożone są w Muzeum Okręgowym w Krośnie.

Badania będą kontynuowane.

Pieczarki, st. 1
gm. Pozezdrze, woj. suwalskie
AZP 17-74/—
AZP 17-73/—

Uniwersytet im. Mikołaja Kopernika In-
stytut Archeologii i Etnologii w Toruniu

Badania prowadził J. Gackowski.

Osiedle nawodne kultury kurhanów zachodniobałtyjskich.

*Literatura: *Badania archeologiczne Ośrodka Toruńskiego...*, s. 81-89.

Podłęże, st. 3, gm. Niepolomice, woj. krakowskie patrz wczesne średniowiecze
Podzamcze, „Góra Birów”, gm. Ogrodzieniec, woj. katowickie, patrz paleolit i mezolit
Stonowice, st. „G”, gm. Kazimierza Wielka, woj. kieleckie patrz neolit

Straszyn, st. 13
gm. Pruszcz Gdański, woj.
gdańskie
AZP 13-43/117

Muzeum Archeologiczne w Gdańsku

Badania prowadziły mgr mgr Danuta Król i Zdzisława Ratajczyk.
Finansowane przez Muzeum Archeologiczne w Gdańsku. Pierwszy
sezon badań. Stanowisko wielokulturowe (neolit, wczesna epoka że-
laza, późne średniowiecze).

Stanowisko położone jest ok. 1 km na północny zachód od centrum wsi. Odkryte
w ramach badań AZP w 1985 roku.

Badania przeprowadzono w części zachodniej stanowiska, przeznaczonej pod zabudowę
mieszkalną. Założono wykopy o łącznej powierzchni 80 m². Uzyskano materiał zabytkowy
zalegający w warstwie średnioziarnistego piasku. Ślady warstwy kulturowej stwierdzono
w wykopach usytuowanych u podstawy stoku. W materiałach zabytkowych wyróżniono
odłupki krzemienne i fragm. ceramiki o cechach typowych dla wczesnej epoki żelaza
i późnego średniowiecza.

Materiały przechowywane są w Muzeum Archeologicznym w Gdańsku.

Badania zakończono.

Strzeżelin, st. 16, gm. loco, woj. wrocławskie patrz neolit
Strzemkowo, st. 3, gm. Inowrocław, woj. bydgoskie patrz późne średniowiecze